संशयंप्राणांतं गंगाशापमोक्षार्थंधनंजयोदर्शितः कृशेनश्रद्धयादत्तमत्यल्पमपिसज्जने अश्वमेधाधिकंपुण्यंततइत्याहनाकुले ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ धृतराष्ट्रोश्रमपदमित्यत्रआकारस्यपूर्वरूपमार्षं तपोहिततमंनृणांभोगानरकयोनयः इतीवकुंतीपुत्राणांराज्यंत्यक्त्वावनंययौ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ मायामात्रंसुतादीनिविज्ञायाश्वर्यपर्वतः धृतराष्ट्रइवत्यक्त्वाशोकंमोक्षंसमाश्रयेत् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ संजयश्च

संग्रामेबभ्रुवाहेनसंशयंचात्रदर्शितः ॥ अश्वमेधेमहायज्ञेनकुलाख्यानमेवच ॥ ४२ ॥ इत्याश्वमेधिकंपर्वप्रोक्तमेतन्महाद्भुतं ॥ अध्यायानांशतंचैवत्रयोऽध्यायाश्चकीर्तिताः ॥ ४३ ॥ त्रीणिश्लोकसहस्राणितावत्येवशतानिच ॥ विंशतिश्चतथाश्लोकाःसंख्यातास्तत्त्वदर्शिना ॥ ४४ ॥ ततस्त्वाश्रमवासाख्यंपर्वपंचदशंस्मृतं ॥ यत्रराज्यंसमुत्सृज्यगांधार्यासहितोनृपः ॥ ४५ ॥ धृतराष्ट्रोश्रमपदंविदुरश्चजगामह ॥ यंदृष्ट्वाप्रस्थितंसाध्वीपृथाप्यनुययौतदा ॥ ४६ ॥ पुत्रराज्यंपरित्यज्यगुरुशुश्रूषणेरता ॥ यत्रराजाहतान्पुत्रान्पौत्रानन्यांश्चपार्थिवान् ॥ ४७ ॥ लोकांतरगतान्वीरानपश्यत्पुनरागतान् ॥ ऋषेःप्रसादात्कृष्णस्यदृष्ट्वाश्चर्यमनुत्तमं ॥ ४८ ॥ त्यक्त्वाशोकंसदारश्चसिद्धिंपरमिकांगतः ॥ यत्रधर्मंसमाश्रित्यविदुरःसुगतिंगतः ॥ ४९ ॥ संजयश्चसहामात्योविद्वान्गावल्गणिर्वशी ॥ ददर्शनारदंयत्रधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ ३५० ॥ नारदाच्चैवशुश्रावदृष्णीनांकदनंमहत् ॥ एतदाश्रमवासाख्यंपर्वोक्तंमहदद्भुतं ॥ ५१ ॥ द्विचत्वारिंशदध्यायाःपर्वैतदभिसंख्यया ॥ सहस्रमेकंश्लोकानांपंचश्लोकशतानिच ॥ ५२ ॥ षडेवचतथाश्लोकाःसंख्यातास्तत्त्वदर्शिना ॥ अतःपरंनिबोधेदंमौसलंपर्वदारुणं ॥ ॥ ५३ ॥ यत्रतेपुरुषव्याघ्राःशस्त्रस्पर्शहतायुधि ॥ ब्रह्मदंडविनिष्पिष्टाःसमीपेलवणांभसः ॥ ५४ ॥ आपानेपानकलितादैवेनाभिप्रचोदिताः ॥ एरकारूपिभिर्वज्रैर्निजघ्नुरितरेतरं ॥ ५५ ॥ यत्रसर्वक्षयंकृत्वातावुभौरामकेशवौ ॥ नातिचक्रामतुःकालंप्राप्तंसर्वहरंमहत् ॥ ५६ ॥ यत्रार्जुनोद्वारवतीमेत्यवृष्णिविनाकृतां ॥ दृष्ट्वाविषादमगमत्परांचार्तिंनरर्षभः ॥ ५७ ॥ ससंस्कृत्यनरश्रेष्ठंमातुलंशौरिमात्मनः ॥ ददर्शयदुवीराणामापानेवैशसंमहत् ॥ ५८ ॥ शरीरंवासुदेवस्यरामस्यचमहात्मनः ॥ संस्कारंलंभयामासवृष्णीनांचप्रधानतः ॥ १५९ ॥

सुगतिंगतइत्यनुवर्तते ॥ ३५० ॥ ५१ ॥ पंचश्लोकशतानिचेत्यत्रपंचचश्लोकशतंचेतिसमासः पंचाधिकंशतमित्यर्थः तेनात्रएकादशशतीहश्लोकसंख्याज्ञेया तावत्याएवपुस्तकेषूपलंभात् ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ आपानेसुरापानस्थाने पानकलिताःसुरापानेनवशीकृताः एरकानिर्मथितृणं ॥ ५५ ॥ रामकृष्णौमहत्परंब्रह्मापिसंतौकालंनातिचक्रामतुः समर्थावपिमर्यादांनोल्लंघितवंतावित्यर्थः ब्राह्मक्षोभात्सुरापानाद्विनष्टाःसर्वयादवाः तस्मादेतद्भयंसद्भिर्नैवकार्यंकदाचन ॥ ५६ ॥ आर्तिंपीडां ॥ ५७ ॥ वैशसंपरस्परंविशसनं ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

Digitized by Google